

و وضع دیگر را بر نهادن و اجتناب کردن بر این دو دلیل
 قرآنی نزدیک من صحیح نیست زیرا که از قبل آیه
 باقران باشد طالب مدلول آیه باید بود و مذکور
 و مدلول آیه را باید گرفت که هر که بآن رتبه باشد
 موافق یا مخالف و اما لغت قرآن را از استقامت
 عرب اول اخذ باید کرد و اعتماد کلی بر آثار صحابه و تابعین
 باید نمود و در نحو قرآن خطی عجیب راه یافته است و آن
 آن است که جماعه مذکور سبویه را اختیار کرده اند و هر چه
 موافق آن نیست آن را تاویل میکنند هر چند تاویل
 بعد باشد و این نزدیک من صحیح نیست از آن جهت
 و او فنی بسباق و سابق باید کرد و مذکور سبویه باید
 مذکور و او در مثل و المعقبین الصلوة و الموقول
 حضرت عثمان رضی الله عنه گفته است یقال للعرب
 الذکر

بلی

تحقیق این کلمه نزدیک بقرآن است که مخالف روزی
 فیه و نیز روزی است و عرب اول در آیه بی خطب
 محادرات بسیار واقع می شد که خلف فاعله مشهوره
 بر زبان گذشتی و چون قرآن به لغت عرب اول
 شد اگر اچنانا بجا می داد با ایده باشد بجای تفسیر
 یا بجای مکرر مونت چه عجب پس آنچه محقق است آن
 است که ترجمه و المعقبین الصلوة بمعنی و فیه باید گفت
 والله اعلم و اما معانی و بیان علی است حادث بعد
 از تراش صحابه و تابعین پس آنچه در عرف جمهور عرب
 مفهوم می شود علی الراس و البین و آنچه او خفنی است
 که به خبر معنفان آن فن ادراک نه کنند لکن کم که
 در قرآن مطلوب باشد و اما اشکالات صورتیه و اعتبارات
 ایشان به تحقیق از فن لغت نیست بلکه نزدیک استماع